Warstwa sieci

Plan wykładu

- Miejsce w modelu OSI/ISO
- Funkcje warstwy sieciowej
- Adresacja w warstwie sieciowej (IPv4)
- Protokół IPv4
- IPv6

Warstwa sieci

 Warstwa sieci modelu OSI/ISO

warstwa aplikacji

warstwa prezentacji

warstwa sesji

warstwa transportowa

warstwa sieci

warstwa łącza danych

warstwa fizyczna

- Jej zadaniem jest dostarczenie logicznej adresacji. Warstwa ta odpowiada także za znalezienie najlepszej drogi łączącej dwa hosty, które mogą się znajdować w oddzielnych z punktu widzenia warstwy łącza danych sieciach.
- Jednym z protokołów pracujących w warstwie sieciowej jest Internet Protocol(IP) (inne: IPX, AppleTalk, NetBEUI).

Po co adresacja w warstwie sieci?

- Mamy adresy Ethernet unikalne w skali światowej, ale:
 - Istnieją różne standardy komunikacji, nie tylko Ethernet
 - Adresy Ethernet mają PŁASKĄ przestrzeń adresową
 - nieskalowalne
 - brak powiązania z geograficznym rozmieszczeniem

Adresacja IP

- Jest niezależna od warstwy łącza danych
- Jest HIERARCHICZNA
- Powiązana z położeniem geograficznym adresowanych urządzeń, dzięki temu można znaleźć łatwo drogę do odbiorcy
- Jest skalowalna
- Podobieństwo do numerów telefonicznych +48 12 617 3982 34

Adresy IPv4

- Najbardziej popularna adresacja
- Adresy mają 32 bity podzielone na dwie części: sieci i hosta

10000110 10101100 001111110 01000011

Sieć Host

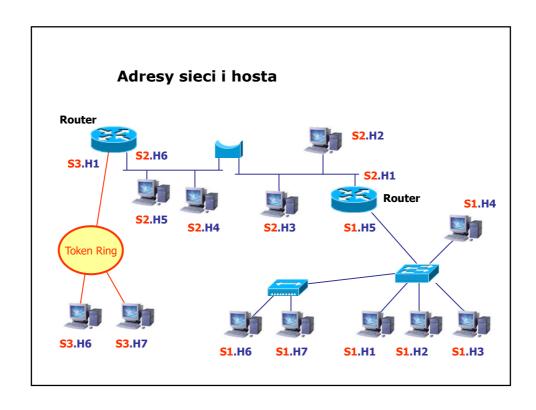
- Mniejsza przestrzeń adresowa (ok. 4,3mld) niż w Ethernecie (140 737 488 355 326; ok. 140bln; ok. 65 tys. razy więcej) — kłopoty
 - Część niewykorzystana
 - Część zarezerwowana
 - Telefonia komórkowa (2.5G/3G/4G GPRS/UMTS/LTE)

Skąd można uzyskać adres IP?

- Ethernet
 - adres zaszyty na karcie sieciowej
- IP
 - W przypadku braku podłączenia do sieci globalnej można nadawać dowolne adresy.
 - W przeciwnym przypadku:
 - numer sieci należy uzyskać od NIC (Network Information Center) lub od Internet Provider.
 - numery hostów przydzielane są według własnego uznania (lokalny administrator)

Do czego przypisujemy adres IP?

- Adres IP nie jest powiązany z urządzeniem (komputer, drukarka itp.) tylko z kartą sieciową (przyłączeniem do sieci). Host może mieć wiele kart sieciowych, a więc wiele adresów IP.
- Każda karta sieciowa komputera w sieci IP ma przypisany co najmniej 1 adres IP.
- Wszystkie hosty dołączone do tej samej, z punktu widzenia warstwy łącza danych, sieci mają identyczny adres sieci.
- Jeśli hosty są dołączone do różnych, z punktu widzenia warstwy łącza danych, sieci muszą różnić się adresem sieci.

Routery — podstawy

— Symbol

- Zadania:
 - Wyznaczają drogę pakietom
 - Pozwalają łączyć sieci o różnych standardach warstwy drugiej
 - Ograniczają domeny rozgłoszeniowe

Notacja adresu

00000110 10000100 00000010 00000001

32 bity

- Zapis binarny
 - $-\ 00000110\ 10000100\ 00000010\ 00000001$
- Zapis szestnastkowy
 - 0x06840201
- Zapis dziesiętny
 - 109314561
- Zapis kropkowo dziesiętny
 - 6.132.2.1 dziesiętnie, każdy bajt oddzielnie -> każdy liczba z zakresu 0 – 255

Zamiana liczb binarnych na dziesiętne — przypomnienie

• Zapis liczb dziesiętnych:

```
859235
8 	 5 	 9 	 2 	 3 	 5
8*10^5 + 5*10^4 + 9*10^3 + 2*10^2 + 3*10^1 + 5*10^0
800000 + 50000 + 9000 + 200 + 30 + 5 = 859235
```

• Zapis liczb binarnych:

Zamiana liczb binarnych na dziesiętne — przypomnienie

```
• Zakres: bajt — 8 bitów:
   - 00000000 - 11111111 (binarnie)
       0 – 255 (dziesiętnie)
                                         0
     0
                1
                                   1
    27
          2<sup>6</sup>
                2<sup>5</sup>
                     2^4
                            2<sup>3</sup>
                                 2^2
                                       2^1
                                             2<sup>0</sup>
   128 64 32 16
                           8
                                       2
    0 + 0 + 32 + 0 + 8 + 4 + 0 + 0 = 44
```

Zamiana liczb dziesiętnych na binarne — przypomnienie

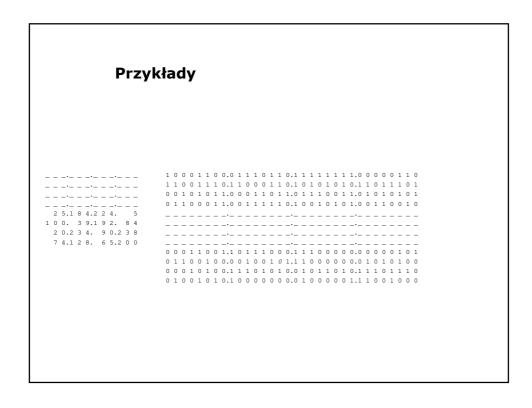
```
235
                    1
                         Zapisać liczbę 235
(235-1)/2 = 117
                    1
                         w postaci binarnej
(117-1)/2 =
                    0
 (58-0)/2 =
              29
                    1
 (29-1)/2 =
              14
                    0
                         Zapisujemy od dołu:
 (14-0)/2 =
               7
                    1
                           235 = ...0011101011
                    1
  (7-1)/2 =
               3
  (3-1)/2 =
               1
                    1
  (1-1)/2 =
               0
                    0
  (0-0)/2 =
                    0
```

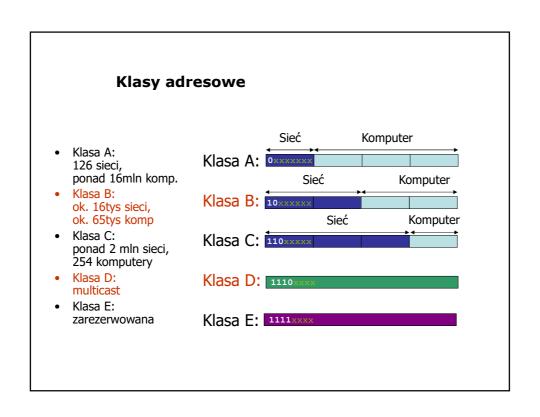
Zamiana liczb dziesiętnych na binarne — przypomnienie

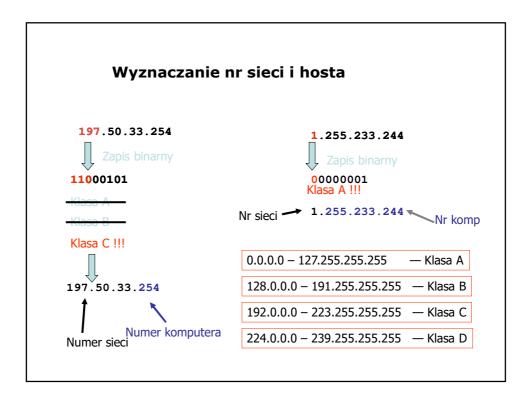
```
2<sup>5</sup>
                                          2^4
                                                2^{3}
                                                    2^2
                                                         2^1
                                                              2<sup>0</sup>
                            128 64
                                     32
                                          16
                                                              1
                                 x
                                      x
                                           x
                                              x
                                                   x
                                                        x
                                                            x
235
                 >= 128
                            1
                                 x
                                      x
                                           x
                                              x
                                                   x
                                                        x
                                                             x
235 - 128 (107)>=
                      64
                            1
                                 1
107 - 64 (43)
                                 1
                                           x
                                                   x
                                                            x
43 - 32 (11)
                      16
                                 1
                                      1
                                                   x
                                                        x
                                                             x
                        8
                            1
                                 1
                                      1
                                           0
                                              1
                                                   x
                                                        x
                                                            x
11 - 8 (3)
                        4
                            1
                                 1
                                           0
                                                            x
                        2
                            1
                                 1
                                      1
                                           0 1
                                                   0
                                                        1
                 >=
                                                            x
3 - 2 (1)
                        1
                            1
                                 1
                                      1
                                           0 1
                                                   0
                                                        1
                                                             1
                 >=
           235
                                 1
                                      1
                                           0 1
                                                   0
                                                        1
                            1
                                                             1
```

Zamiana liczb dziesiętnych na binarne — przypomnienie

```
2<sup>1</sup>
   27
        2<sup>6</sup>
             2<sup>5</sup>
                   2^4
                        2<sup>3</sup>
                             2<sup>2</sup>
                                        2<sup>0</sup>
   128 64
             32
                  16
                         8
                              4
                                    2
                                         1
235 >= 128
                                     1xxxxxxx
235 >= 128 + 64 (192)
                                     11xxxxxx
235 >= 192 + 32 (224)
                                     111xxxxx
235 >= 224 + 16 (240)
                                     1110xxxx
235 >= 224 + 8
                     (232)
                                     11101xxx
235 >= 232 + 4
                                     111010xx
235 >= 232 + 2
                     (234)
                                     1110101x
235 >= 234 + 1
                     (235)
                                     11101011
```


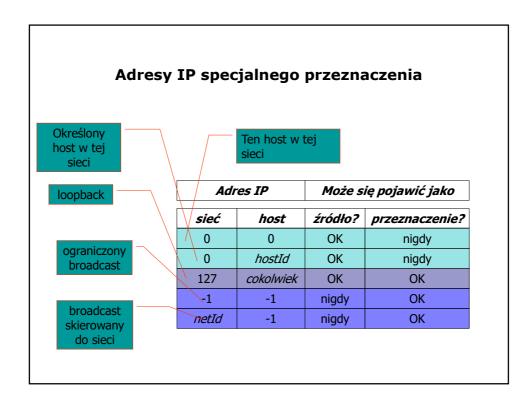

Adresy specjalne

- 0.0.0.0 ten komputer w tej sieci. Podawany jako adres źródłowy w trakcie uruchamiania komputera gdy nie zna on jeszcze swojego adresu IP.
- 0.x.y.z komputer x.y.z w tej sieci. Podawany w trakcie uruchamiania jako adres źródłowy w komputerze posiadającym niekompletne informacje.
- x.0.0.0 dowolny komputer w sieci x. Sieć x.
- 127.x.y.z adres 'loopback'. Pakiet wysłany na taki adres nie może zostać wysłany poza komputer. Pozwala aplikacjom pracującym na tym samym komputerze komunikować się poprzez stos TCP/IP.

Adresy typu broadcast

- Mogą być podane tylko jako adres docelowy.
- Ograniczony broadcast
 - 255.255.255 Oznacza wszystkie komputery w sieci lokalnej. Nigdy nie są przekazywane przez routery.
- Broadcast skierowany
 - Adres, w którym część adresu komputera składa się z samych jedynek, zaś część sieci jest określona. Oznacza wszystkie komputery w danej sieci. Np.: 130.1.255.255 – wszystkie komputery w sieci 130.1.0.0

Tworzenie podsieci – cele

- Zbyt dużo komputerów w klasach A $(2^{24} 2)$ i B $(2^{16} 2)$
- Daje elastyczność administratorowi (+48 12 617 3982)
- Pozwala ukryć szczegóły budowy sieci przed routerami zewnętrznymi
- Zmniejszone są domeny rozgłoszeniowe
- Mogą istnieć różne rodzaje sieci lokalnych, które trzeba jakoś połączyć
- Liczba hostów w sieci może być ograniczona
- Lepsze podsieci w klasie B niż wiele sieci klasy C, ponieważ redukuje to rozmiar tablic rutowania

Przykład: Adres IP klasy B: 149.156.10.18

Adres sieci 149.156 Adres komputera 10.18

Adres sieci 149.156 Adres podsieci 10 Adres komp. 18

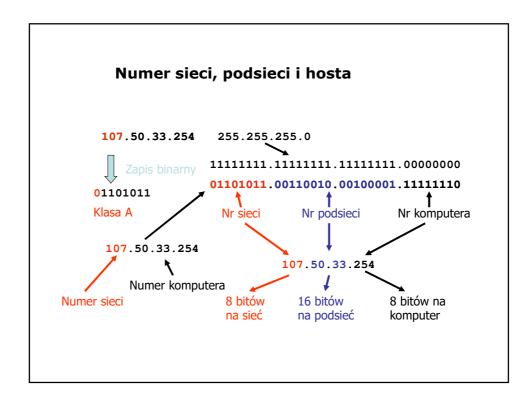
Maska podsieci

- Ma 4 bajty (32 bity) identycznie jak adres IP
- Zawiera bity jedynek dla części będącej adresem sieci i bity zer dla części, która jest adresem komputera
- Musi być ciągła (jedynki, później zera).
- Zapis: szesnastkowy, kropkowo-dziesiętny lub liczba bitów znaczących

0xFFFFFF00 lub 255.255.255.0 lub /24

Klasa B: Maska:

Host 0xFFFFFC0 lub 255.255.255.192 lub /26

Adresy IP specjalnego przeznaczenia

- Broadcast skierowany do podsieci
 - Oznacza wszystkie komputery w danej podsieci.
 Np.:

10.20.30.255/24 — wszystkie komputery w sieci 10 i podsieci 20.30

Zarezerwowane adresy IP

- Takie, które nie mogą być wykorzystywane do adresacji hostów
 - adresy broadcast np.
 - 10.255.255.255
 - 10.20.30.<mark>255</mark>/255.255.255.0

Liczba dopuszczalnych hostów zmniejszona o 1

- adresy sieci np.

- 10.0.0.0
- 10.20.30.<mark>0</mark>/255.255.255.0

Liczba dopuszczalnych hostów zmniejszona o 1

Prywatne adresy IP (v4)

- Mogą być wykorzystane tylko w sieciach lokalnych (nie działają w publicznej części Internetu).
 - **10.0.0.0 10.255.255.255** dla sieci prywatnych klasy A (maska: 255.0.0.0)
 - **172.16.0.0 172.31.255.255** dla sieci prywatnych klasy B (maska: 255.255.0.0)
 - 192.168.0.0 192.168.255.255 dla sieci prywatnych klasy C (maska: 255.255.255.0)
- Technika NAT, PAT umożliwia połączenie z publiczną siecią Internet.

Możliwe i użyteczne adresy IP dla hostów

- W sieci klasy C istnieje możliwość nadania 256 (28) adresów IP
- Tylko 254 (28-2) adresy są użyteczne
 - jeden zabiera nam numer 0 (0000000) jest to adres całej sieci
 - jeden zabiera nam numer 255 (11111111) jest to adres wszystkich komputerów w tej sieci

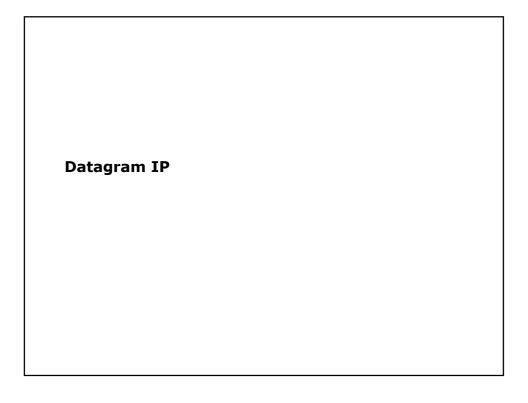
Minimalny i maksymalny rozmiar maski

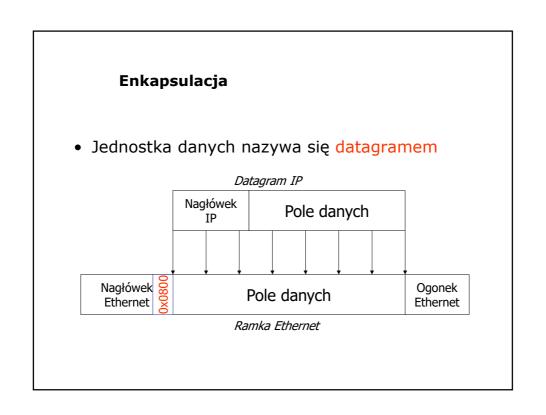
- Bity na podsieć 'pożycza się' z części dla hosta
 - klasa A: N.H.H.H -> minimalna maska 255.0.0.0
 - klasa B: N.N.H.H -> minimalna maska 255.255.0.0
 - klasa C: N.N.N.H -> minimalna maska 255.255.255.0
 - maska minimalna nazywa się maską domyślną
- Adres hosta nie może składać się z samych zer (zarezerwowane dla 'cała sieć') oraz samych jedynek (zarezerwowane dla 'wszystkie hosty') -> maska musi zostawić co najmniej dwa bity dla hosta

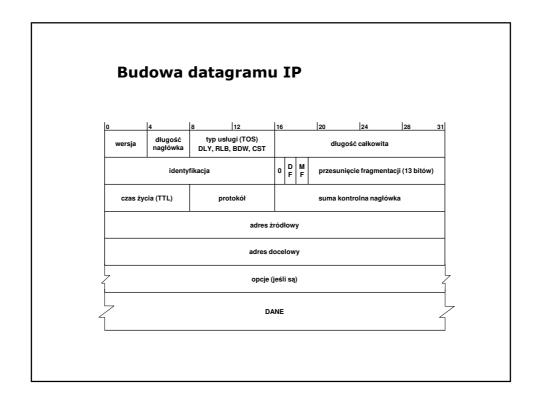
Protokół IP

Właściwości protokołu IP

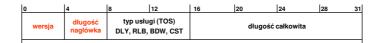
- Bezpołączeniowy każdy pakiet przesyłany samodzielnie
- Brak potwierdzeń dostarczenia pakietu
- Brak timeout-u i retransmisji
- Brak kontroli poprawności danych
- Brak kontroli przepływu
- Ograniczone wiadomości
- Brak wykrywania powtórzeń tych samych pakietów
- Brak zachowania kolejności pakietów

Nagłówek IP

- Wersja: 4
- Długość nagłówka: wyrażona w jednostkach 32bity. Maksymalny rozmiar — 15 * 4bajty = 60 bajtów — narzuca ograniczenia w stosowaniu niektórych opcji.

Nagłówek IP

- Typ usługi:
 - opóźnienie (np. telnet)
 - niezawodność (np. SNMP)
 - przepustowość (np. ftp)
 - koszt (np. news)
 - Priorytety
- Istnieje inna interpretacja pola TOS związana z klasyfikacją ruchu (diffserv)
- Długość całkowita: bajty. Max=64kB

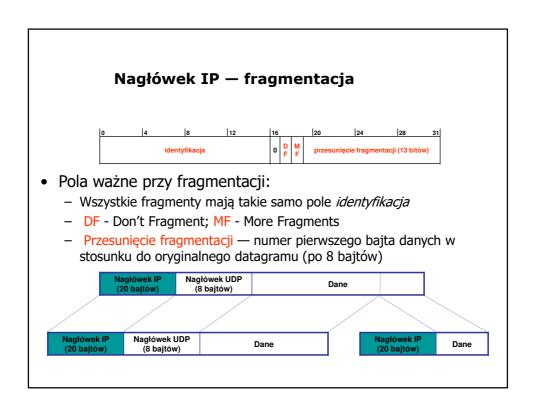
Nagłówek IP

- Czas życia: liczba przeskoków; zapobiega krążeniu pakietów.
- Protokół: typ danych w polu dane.
- Suma kontrolna nagłówka dotyczy tylko nagłówka. O poprawność danych muszą zabiegać protokoły wyższych warstw.

Dzielenie datagramu IP

- Maksymalny rozmiar datagramu IP (65535 bajtów) może przekraczać maksymalny rozmiar pakietów warstwy niższej (np. Ethernet: 1500 bajtów)
- Jeżeli warstwa IP ma do wysłania datagram, to pyta interfejs przez który datagram ma zostać wysłany o jego MTU. Jeżeli MTU jest mniejsze niż rozmiar datagramu to następuje fragmentacja.
- Może dzielić komputer wysyłający i routery pośrednie.
- Składanie następuje TYLKO u odbiorcy routery pośrednie nie wykonują tej czynności. Podzielony datagram dociera w takim stanie do odbiorcy.

Składanie pakietu IP

- Z każdym otrzymanym niekompletnym pakietem IP związany jest bufor, tablica znaczników i zegar.
- Na podstawie *przesunięcia* fragment wstawiany jest w odpowiednie miejsce w buforze.
- Wypełnianie trwa aż do otrzymania ostatniego fragmentu, tzn. najdalej przesunięty fragment posiada wyłączony bit MF i cały bufor jest wypełniony.
- Po każdym otrzymanym fragmencie uruchamiany jest zegar. Inicjalizowany jest wartością max (wart_pocz, TTL). Jeżeli zegar zliczy do zera bufor jest zwalniany i pakiet odrzucany.

Nagłówek IP

- Adres źródłówy
 - ZAWSZE adres pojedynczego hosta
- Adres docelowy
 - adres pojedynczego hosta
 - adres grupowy
 - adres rozgłoszeniowy

Nagłówek IP Opcje (jeśli są) DANE Opcje np.: - zapis trasy - definiowanie ścieżki po której pakiet ma przejść

Protokół IPv6

Przyczyny zastąpienia IPv4

- Przestrzeń adresowa na wyczerpaniu
- Słaba wydajność
- Braki w mechanizmach zabezpieczeń
- Złożona konfiguracja

Przestrzeń adresowa

Ogromne zapotrzebowanie na adresy:

- dla milionów nowych użytkowników (Chiny, Indie, Japonia, ...)
- dla milionów nowych urządzeń (telefony komórkowe, smartphony, samochody, AGD, ...)
- dla aplikacji, które nie mogą pracować poprzez NAT (telefonia IP, serwery domowe, gry sieciowe, multimedia, ...)
- dla połączeń dzierżawionych (TV kablowa, xDSL, WLAN, Bluetooth, ...)

Może częściej stosować NAT?

Nie, gdyż:

- NAT znacznie zwiększa stopień skomplikowania sieci i redukuje możliwości zarządzania nią
- NAT wymusza stosowanie modelu aplikacji 'klient-serwer'
 - blokowanie komunikacji 'każdy-z-każdym'
 - blokowanie usług, urządzeń wywoływanych przez innych (domowe serwisy, telefony IP)
 - ogranicza stosowanie niektórych aplikacji i serwisów

Historia rozdziału adresów

1981: wprowadzanie protokołu IPv4

1985: wykorzystano ≈ 1/16 dostępnej przestrzeni

1990: wykorzystano ≈ 1/8 dostępnej przestrzeni

1995: wykorzystano ≈ 1/4 dostępnej przestrzeni

2000: wykorzystano ≈ 1/2 dostępnej przestrzeni

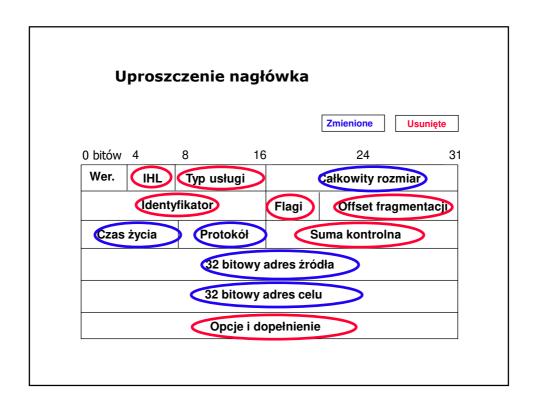
- możliwości oszczędzania na przydziale adresów
 - dzielenie puli adresów PPP / DHCP
 - Bezklasowy routing wewnątrzdomenowy CIDR (Classless Inter-Domain Routing)
 - translacja adresów NAT (Network Address Translation)
- teoretyczny limit 32-bitowej przestrzeni: ≈ 4 miliardy urządzeń
- praktyczny limit 32-bitowej przestrzeni: ≈ 250 millionów urządzeń

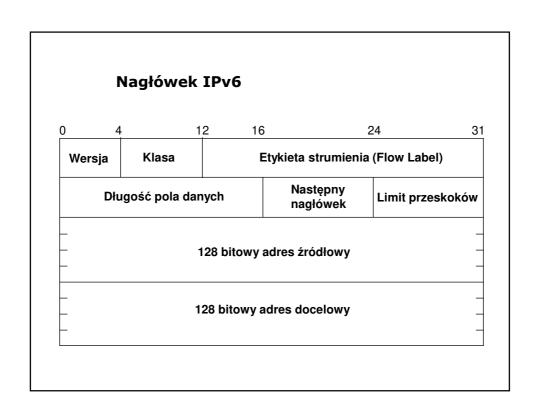
Mechanizmy zabezpieczeń

- Protokół IPv4 nigdy nie był projektowany jako bezpieczny
 - stworzony dla odizolowanych sieci wojskowych
 - następnie zaadaptowany na potrzeby publicznych sieci akademickich i naukowych
- Wsparcie dla bezpieczeństwa zostało wprowadzone później
 - SSL, SHTTP, IPSECv4
 - brak JEDNEGO standardu
- Rozszerzenia o bezpieczeństwo są opcjonalne
 - nie można zakładać ich obecności

Podstawowe zmiany

- Poszerzenie przestrzeni adresowej
- Uproszczenie budowy nagłówka
- Poprawiony mechanizm opcji i rozszerzeń
- Wprowadzenie etykietowania strumieni
- Wsparcie dla uwierzytelnienia i szyfrowania danych

Nagłówek IPv6

- Wersja (4 bity) definiuje wersję protokołu, dla IPv6 - 6 (bitowo 0110)
- Klasa ruchu (8 bitów) określa sposób w jaki ma zostać potraktowany pakiet. W IPv4 podobno pole "Type of Service" jednak zmieniono mechanizmy priorytetowania.
- Etykieta strumienia (20 bitów) pomaga odróżnić pakiety, które wymagają takiego samego traktowania (ta sama wartość pola klasy ruchu)
- Długość pola danych (16 bitów) wielkość pakietu, bez długości podstawowego nagłówka (jednak wliczając nagłówki rozszerzające)

Nagłówek IPv6

- Następny nagłówek (8 bitów) identyfikuje typ następnego nagłówka (pozwala rozróżnić, nagłówek rozszerzający od nagłówka warstwy wyższej). W przypadku nagłówka warstwy wyższej wartość pola jest identyczna jak w IPv4
- Limit przeskoków (8 bitów) określa ilość węzłów, po któej pakiet zostaje skasowany (w IPv4 pole TTL).
- Adres źródłowy (128 bitów) adres węzła, który wysyła pakiet danych
- Adres docelowy (128 bitów) adres węzła do którego jest adresowany pakiet danych

Dodatkowe opcje

- Pole Opcje IP zostało zastąpione zestawem opcjonalnych "Extension Headers"
- Dodatkowe nagłówki są ze sobą powiązane (lista dowiązań)
- Uproszczenie przetwarzania pakietów
 - routery analizują zawartość głównego nagłówka (wyjątek routing-header)
 - pozostałe są jedynie brane pod uwagę gdy router wspiera dane opcje
 - skrócenie czasu przetwarzania i przesyłania

Dodatkowe nagłówki IPv6 Header TCP Header Dane Aplikacji Next = TCP **IPv6 Header Routing Hdr TCP Header** Dane Aplikacji Next = TCP Next = Routing IPv6 Header | Security Hdr Fragment Hdr **TCP Header** Dane Frag. Next = TCP Next = Security Next = Frag

Zmiany w nagłówkach

- Nagłówek IPv4
 - 20 oktetów + opcje : 13 pól, w tym 3 bity flag
 - Zmienna długość
- Nagłówek IPv6
 - 40 oktetów, 8 pól
 - Stała długość
 - Opcje umieszczone w nagłówkach dodatkowych
- Pola zmodyfikowane
 - Adresy, zwiększona długość z 32 bitów -> 128 bitów
 - Zmiana Time to Live -> Hop Limit
 - Typ Protokołu (Protocol Type) -> Następny Nagłówek (Next Header)
 - Rodzaj usługi (Type of Service) -> Klasa ruchu (Traffic Class)

Zmiany w nagłówkach

- Pola usuni
 ęte
 - Fragmentation field umieszczone poza podstawowym nagłówkiem
 - IP options umieszczone poza podstawowym nagłówkiem
 - Header Checksum usuniete
 - Header Length usunięte
 - Length field nie uwzględnia nagłówka
 - Wypełnienie zmienione z 32 do 64 bitów
- Pola dodane
 - Nowe pole Flow Label

Jaka długość adresu?

- propozycja 64-bitowego adresu o stałej długości
 - wystarczający do obsługi 10¹² sieci i 10¹⁵ węzłów, przy .0001 wydajności alokacji
 - minimalizuje rozmiar narzutu na dane przy pakietowaniu
 - efektywny przy przetwarzaniu przez oprogramowanie
- propozycja adresu o zmiennej długości maksymalnie do 160-bitów
 - schemat kompatybilny z planami adresacji OSI NSAP
 - wystarczająco duża przestrzeń dla mechanizmów autokonfiguracji z użyciem adresów IEEE 802
 - można by było rozpocząć od adresów krótszych od 64 bitów zwiększanych w miarę zapotrzebowania
- wybrano 128-bitowy adres o stałej długości
 - (340 282 366 920 938 463 463 374 607 431 768 211 456 wszystkich możliwych adresów)

Tekstowa reprezentacja adresów

- Dla IPv6 128 bitowy adres dzieli się na 16 bitowe fragmenty przedzielone dwukropkami. Każdy 16bitowy fragment konwertowany jest do postaci szesnastkowej.
- "Preferowana" forma: 1080:0000:00FF:0000:0008:0800:200C:417A
- Forma skrócona: FF01:0:0:0:0:0:0:43

zastąpione przez: FF01::43

• Z adresem IPv4: 0:0:0:0:0:FFFF:13.1.68.3

lub ::FFFF:13.1.68.3

Tekstowa reprezentacja adresów

- Prefiks adresu: 2002:43c:476b::/48 (uwaga: brak masek w IPv6!)
- Prefiks ("/48") jest częścią adresu wskazującą bity, które mają ustalone wartości lub są bitami identyfikatora sieci.
- Format w URLach: http://[3FFE::1:800:200C:417A]:8000

(konwersja z nawiasami prostokątnym używana jest zawsze gdy może wystąpić mylna interpretacja)

Podstawowe typy adresów				
<u> </u>	——→ <u>U</u>			
<u></u>	M			
<u>-</u> -	A A A			
	sów			

IPv6 - model adresacji

- adresy są powiązane z interfejsami
 - brak zmiany w stosunku do IPv4
- interfejs może posiadać kilka różnych adresów
- adresy unicast mają zasięg
 - Link-Local
 - Unique Local
 - Global

- adresy mają okres ważności
 - poprawny i preferowany czas

Format adresu unicastowego

glo	bal routing prefix	subnet ID	interface ID			
	n bitów	m bitów	128 – n - m bitów			

- adresy unicastowe są hierarchiczne, podobnie jak w IPv4
- 'global routing prefix' również ma strukturę hierarchiczną

Zakresy adresów unicast

- Adresy lokalne dla łącza (Link-Local) mają prefiks FE80::/10 i są wykorzystywane tylko do komunikacji w jednym segmencie sieci lokalnej lub przy połączeniu typu punkt-punkt. Routery nie przekazują pakietów z takimi adresami. Każdy interfejs musi mieć przydzielony co najmniej jeden adres lokalny (nawet jeżeli posiada adres globalny lub unikatowy adres lokalny).
- Unikatowe adresy lokalne (Unique Local) mają prefiks FC00::/7 i są odpowiednikami adresów prywatnych w IPv4.
- Adresy globalne (Global Unicast) są widoczne w całej sieci Internet i są odpowiednikami adresów publicznych w IPv4 (np. prefiks 2001:0200::/23).

Adresy unicastowe nie globalne

 Adres unicastowy unique local ma zastosowanie jedynie w pojedynczej sieci, może być powielany (odpowiednik adresów prywatnych IPv4)

 Adres unicastowy link-local ma zastosowanie jedynie w obszarze pojedynczego łącza, może być powielany

Global Unicast Addresses

001	global routing prefix subnet		interface ID	
•	public topology (45 bitów)	site topology (16 bitów)	interface identifier (64 bity)	

- Jedynie 1/8 całkowitej przestrzeni (binarny prefix 001) wstępnie zostało użyte
- Globalny prefiks routingu ma strukturę hierarchiczną, używanie alokacji i routingu typu CIDR
- Polityka agregacji przy przydziale adresów dla końcowych konsumentów
 - 48-bitowy prefix => 16 bitów na przestrzeń podsieci

Adresy interfejsu

- Loopback nadany jedynie dla jednego wirtualnego interfejsu w węźle (::1/128)
- Link-Local
- Unique-Local
- Kompatybilny z IPv4 (::/96 pierwsze 96 bitów stanowią 0, pozostają 32 bity adres IPv4).
- Automatycznie uzyskany 6to4 (jeżeli jest dostępny publiczny adres IPv4)

•

Autokonfiguracja urządzeń

- Protokół IPv6 definiuje 2 typy automatycznej autokonfiguracji urządzeń (nie jest wymagana ręczna konfiguracja adresów IP):
- Stateless Address Autoconfiguration (bezstanowa autokonfiguracja adresu IPv6) to wymagany i podstawowy element systemu autokonfiguracji adresów IPv6. W prostszych konfiguracjach jest to jedyna metoda konfiguracji urządzenia.
- Stateful Address Autoconfiguration (stanowa autokonfiguracja adresu IPv6) stosowane w przypadkach, kiedy wymagana jest większa kontrola nad przydzielanymi adresami. Wykorzystywany jest protokół DHCPv6.

Bezstanowa autokonfiguracja adresu IPv6

- Generacja adresów lokalnych łącza (Link-Local)
- Brak możliwości określania jakichkolwiek parametrów
- Komunikacja ograniczona do segmentu sieci (laboratorium, sala)
- Bez dodatkowych protokołów niewystarczająca do automatycznego podłączenia do sieci Internet
- Brama domyślna może zostać ustawiona na podstawie informacji przesyłanych od routera
- Podstawa do dalszej automatycznej konfiguracji na wyższych poziomach

Stanowa autokonfiguracja adresu IPv6

- Przyznawanie adresów z dowolnego zakresu (np. adresów globalnych)
- Konfiguracja serwerów DNS
- Konfiguracja strefy czasowej
- Konfiguracja bramy domyślnej
- Możliwość wykorzystania wielu opcji
- Możliwość wykorzystania Router Renumbering do określenia innej bramy domyślnej
- Konfiguracją stanową (statefull) zajmuje się protokół DHCPv6

Neighbor Discovery

- Typy komunikatów ICMPv6:
 - router solicitation
 - router advertisement
 - neighbor solicitation
 - neighbor advertisement
 - redirect

- Realizowane funkcje:
 - wykrywanie routerów
 - wykrywanie prefiksu
 - autokonfiguracja adresów i innych parametrów
 - wykrywanie duplikacji adresów (DAD)
 - odwzorowanie na adresy łącza danych
 - przekierowanie pierwszego-hopa

Routing

- Użycie tego samego schematu routigu "longestprefix match" jak w CIDR IPv4
- Adaptacja istniejących w IPv4 protokołów routingu aby obsługiwały większe adresy
 - unicast: OSPF, RIP-II, IS-IS, BGP4+, ...
 - multicast: MOSPF, PIM, ...
- Możliwe użycie dodatkowego nagłówka (Routing Header) z adresami anycastowymi by routować pakiety poprzez wybrane regiony
 - np. wybór ISP, wydajność, itd.

Pozostałe cechy IPv6

- Możliwe server-less plug-and-play
- Uwierzytelnianie end-to-end i szyfrowanie możliwe w warstwie IP
- Eliminacja tzw. "triangle routing" w mobile IP
- Inne ulepszenia ...

Wady:

- quality of service (te same możliwości jak w IPv4)
- routing (te same protokoły routingu jak w IPv4)
 - Z wyjątkiem przestrzeni adresowej i hierarchii adresacji

Dokumentacja

- Internet Protocol RFC 971
- Internet Protocol, Version 6 (IPv6) RFC 2460
- R.W. Stevens "Biblia TCP/IP", t.1